

Orla-Jensen: Jeg sympatiserer i høj Grad med Princippet i det foreliggende Lovforslag, men kunde alligevel tænke mig denne nye Skat fordelt paa en noget anden Maade. Ved Behandlingen af Tjenestemandsløven fremsatte jeg nogle Tanker om en Ikke-Forsørgerkat, der skulde aflaste Forsørgerne, og jeg finder, at her atter er en Lejlighed til at slaa til Lyd for disse Tanker. Jeg vil anbefale, at Værneskatten bliver paalagt saavel Kvinder som værnepligtige Mænd i Værnepligtsaarene, men kun saa længe de er ugifte. Man vilde derved kunne reducere Skatten, som den enkelte skal betale, meget betydeligt; thi det forekommer mig at være en meget høj Byrde, som her er foreslaaet: 20 pCt. af det, man betaler i Skat til Staten, er en langt haardere Byrde, end det er at aftjene Værnepligten. Værnepligten har jo, som allerede fremhævet fra forskellig Side, ogsaa sine fornøjelige Sider, og den har stor sundhedsmæssig Betydning, ikke mindst for den akademiske Ungdom, der trænger til legemligt Arbejde.

Man vil maaske finde det mærkeligt og ugalant at lægge Værneskat paa Kvinder, naar de ingen Værnepligt har; men jeg mener, det er ganske nødvendigt, hvis ikke Ligelønsprincippet, som netop har den allerstørste Betydning for Kvinderne, skal komme ud i den rene Karikatur. Det vilde dog være himmelraabende uretfærdigt, om en gift Lærer med store Forsørgerpligter yderligere skulde bebyrdes med 20 pCt. Værneskat, medens hans ugifte kvindelige Kollega gik fri. Det skulde derfor glæde mig, om det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, ogsaa vil tage dette lille Ændringsforslag under Overvejelse.

Sneum: Efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen fremkom med, kan man forstaa, at det ikke er *Partiet* Holstein, der staar som Forslagsstiller til det foreliggende Lovforslag, men at det er det ærede Medlem Hr. Holstein alene, som staar bagved det. Jeg skal imidlertid ikke blande mig i den Divergens, der er imellem de to ærede Medlemmer af det Holsteinske Parti, det maa blive et indre politisk Problem, de selv maa se at ordne.

I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag oplyses det, at det aarlige Provenu af Værneskatten vil udgøre ca. 5 Mill. Kr., der efter Forslagsstillerens Mening skal blive en Merindtægt for Statskassen. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Holstein tager fejl i sine Beregninger; han synes helt at glemme, at Lovforslaget, hvis det bliver gen-

nemført, ogsaa vil medføre Udgifter, efter min Opfattelse sikkert store Udgifter.

I § 2 bestemmes det, at det er Kredslægen, som skal gøre Indstilling til Sessionen om, hvorvidt den paagældende unge Mand af legemlige eller sjælelige Aarsager kan fritages for Værneskat. Er det nu Staten eller Kommunen eller de paagældende, der skal møde paa Sessionen, som skal betale denne Undersøgelse, der i mange Tilfælde kan blive ret omfattende? Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at Embedslægerne i mange Tilfælde endog vil blive nødt til at foretage Specialundersøgelse for at afgive de herhenhørende Erklæringer. Og kan Kredslægerne — vi har jo for Tiden ca. 70 Kredslæger her i Landet — overkomme dette Arbejde uden ekstra Hjælp? Kredslæger i tæt bebyggede Egne har i Forvejen meget at bestille, og jeg er ikke helt sikker paa, at Staten uden Udgifter kan paalægge dem dette ekstra Arbejde; det bliver sikkert nødvendigt paa en eller anden Maade for Staten at give dem en ekstra Hjælp.

Med Embedslægens Erklæring gaar saa den unge Mand til Sessionen, hvor det endelig skal afgøres, om han skal fritages for Værneskat eller ej. Jeg kunde godt tænke mig, at de Mænd, der paa Sessionen skal træffe den endelige Afgørelse, vil føle deres Ansvar paa den Maade, at Sessionen maa udstrækkes over den Tid, der ellers anvendes, og derved bliver Statens Udgifter da i alt Fald ikke mindre.

Ifølge § 2 kan Afgørelsen af, om Værneskat skal betales, ogsaa ske paa et senere Tidspunkt, det vil altsaa sige, at der paa Sessionen foruden det unge Mandsskab altid vil melde sig til Undersøgelse en Del ældre, der mener sig berettigede til Fritagelse for Værneskat. Dette vil atter betyde en Forøgelse saavel af Embedslægernes Virksomhed som af Arbejdet for Sessionens Medlemmer.

I § 3 bestemmes det, at Værneskatten skal opkræves i Forbindelse med Indkomst- og Formueskatten til Staten. Det synes, som om det ærede Medlem Hr. Holstein mener, at denne Opkrævning kan foretages helt gratis. Det forbyr mig ikke saa lidt, at det ærede Medlem kan omgaas de faktiske Forhold saa letsindigt. Det ærede Medlem burde vide, at Skatteopkrævning er en meget dyr Historie. Statsskatten opkræves jo af Kommunerne og indbetales i Statskassen; det Beløb, Kommunerne faar refundet af Staten for denne Opkrævning, dækker slet ikke den Udgift, Kommunerne har ved at være Mellemand mellem Skatteyderne og Staten.

Jeg ved heller ikke, om det ærede